

bage, og de steder, hvor det ikke er sikkert at komme tilbage – Nørrebro eller ej.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Og så er det fru Henriette Kjær for at stille spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, det er så trist, at hr. Simon Emil Ammitzbøll sætter sig selv i den der ynkelige offerrolle: Vi er dem, de andre ikke må lege med, jævnfør den klumme, der var af Kathrine Lilleør i søndags i Berlingske Tidende. Havde vi dog bare tilhørt de rigtige, så havde alle stemt for vores forslag.

Det undrer mig lidt, at hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke kan forstå, at vi er nogle, der synes, der kunne være nogle problemer i det beslutningsforslag, der her er fremsat. Og det får mig til at spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om det, De Radikale i virkeligheden ønsker, er, at man genindfører de facto-begrebet, altså sådan, at man kan give folk asyl, opholdstilladelse, hvis der generelt er uroligheder i et land? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ja, det er jo lidt svært at forholde sig i hvert fald til det første. Vi er dem, som regeringen ikke må lege med. De Konservative må gerne være med, men de må ikke bestemme noget som helst af, hvad der skal leges, hvis man skal blive i retorikken.

Pointen er jo, at det, vi ønsker, er faktisk bare det samme, som ordføreren og spørgeren selv var inde på i sin pressemeddelelse af 14. april 2006, nemlig en øvre grænse for opholdstiden, og om man måske ikke skulle overveje en midlertidig opholdstilladelse.

Hvis det er teknikken i beslutningsforslaget, der generer fru Henriette Kjær, vil jeg gerne tage en dialog med fru Henriette Kjær om, hvordan vi kan strikke et forslag sammen, så den konservative ordfører også kan få sine politiske ønsker ind i en tekst, man kan behandle i Folketinget. Det er jeg frisk på, hvis det skal være.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Nej, det er simpelt hen for slapt. Jeg stillede et spørgsmål til hr. Simon Emil Ammitzbøll, som jeg ikke har fået svar på. I stedet for kommer der et angreb. Og jeg ser det ikke som et angreb, at der bliver refereret til den her pressemeddelelse. Jeg står fuldstændig inde for, at det er relevant at diskutere de ting, der blev foreslået i pressemeddelelsen. Det har vi nu brugt langt over 2 timer på. Det har vi i øvrigt gjort løbende det sidste års tid. Jeg vil gerne sige, at det synes jeg har været meget nyttigt. Men ønsker Det Radikale Venstre genindført de facto-begrebet?

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes, at det her stiller sig op i en lang række af forsøg på at fordreje den debat, vi har i dag. Det her handler om, at vi i Mellemøsten i dag har den største flygtningekatastrofe siden staten Israels oprettelse. Over 2 millioner mennesker er på flugt. Og så har vi nogle irakiske asylansøgere, som er blevet afvist, og som ikke kan rejse hjem, fordi sikkerhedssituationen ikke er god nok. Det ved vi, det ved UNHCR, det ved den danske befolkning godt er rigtigt. Hvorfor tager vi så ikke action på det herinde fra Folketingets side?

Jeg forstår simpelt hen ikke, at man siger: Jo, vi kan da godt diskutere det og bruge 2 timer en fredag eftermiddag, men det hjælper jo ikke de afviste irakiske asylansøgere eller for den sags skyld andre afviste asylansøgere, som ikke har et sikkert sted at tage hen. Det hjælper ikke at snakke om det. Der må handling bag ordene.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.